CONSILIORUM D. PETRIPHILIPPI CORNEI

in quatuor partes Distributum. Vo-
lumen Quartum.

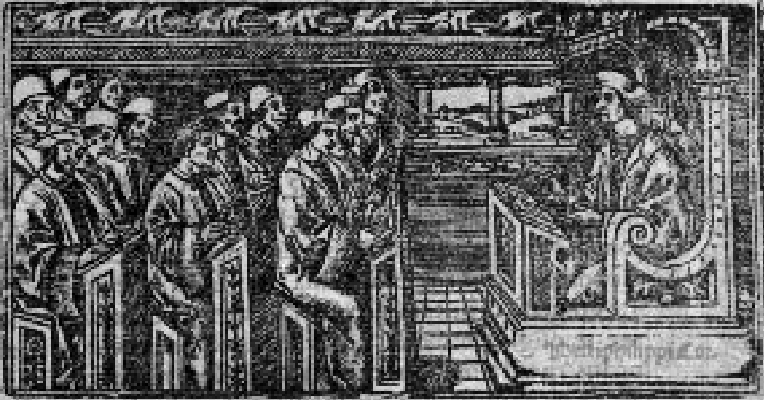

CLARISSIMI IV-
RIS VTRIVSQVE DOCTORIS

Domini Petriphilippi Cornei Peruſini Conſiliorum
pars Quarta accuratiſsimè excuſa, cum ſummarijs
omnem materiam quàm breuiſsimè comple-
ctentibus nuper adiectis, cura egregij uiri
Domini Flori de Sura Lugdunenſis,
legum Doctoris: cuius non me-
diocri diligentia hoc opus
caſtigatius reddi-
tum eſt.

LVGDVNI.

1544

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO, REGVM.

Domino Ioanni Bertrando Legalis PRVDENTIÆ SVMMO CVLTORI,

necnon integerrimo in celeberrimo ſenatu Pariſiaco
Pręſidi, viro omnium virtutum laude cumulatiſ-
ſimo, Florus a Sura Lugduneus, Iurium
doctor, iudexque regius apud
Centrones S.

*

QVVM QVATVOR CONSILIORVM opera Iuris vtriuſque cenſuræ clariſſimi profeſſoris patris noſtri domini Petriphi. Cornei ſummarijs nuper adiectis, recenti incude hiſce diebus forent reexcudenda: teq; in huiuſcemodi tam inſigni arte vniuerſo orbi tam neceſſaria, quam ea citra cuius opem vita hæc tranſigi commode nequeat, adeo profeciſſe noſcerem, vt medijs (quod aiunt) Athenis nunc Tholoſę reuiuiſcentibus, ortum eſſe facile exiſtimarem, cui magis quam tibi dicanda eſſent, am-
plius nequeo dubitare. Quam ob rem noſtrarum lucubrationum munus, licet exi-
guum, hilari fronte ſuſcipe. Quod ſi noſtra forſan ſocordia, teneræ multorum, quibus
haſce legere contigerit, aures lacerabuntur, hoc vnum tamen te noſce velim, me vide-
licet tale tantumque onus ſuſcepturum fuiſſe nunquam, ni tua erga omneis ſingulari
fretus humanitate, meis (ſi qua ſunt) erratis veniam daturum mihi perſuaſiſſem. Multa
igitur (quod ingenue fateor) hoc in labore noſtro forte deſiderabuntur, multa forſan
ſuperuacanea deprehendentur: nonnulla quoque vt tenuia nimium a pleriſque parum
probabuntur. Sed qui cunctis omni ex parte placuerit, hactenus inuentus eſt nemo. At
quia omnia perbreui tempore ac tumultuario ſtudio diſcuſſa ſunt, perurgentibus me,
ad ſtudioſorum vtilitatem natis, egregijs Lugduni bibliopolis, Hugone a porta, ac
Lucimborgo de Gabiano, & ſocijs noſtri foetus in lucem emittendi, nec diutius diffe-
rendi adhortatoribus eximijs, poteris ipſe noſtros conatus continua lectione, diligenti
pere doctoq; tuo iudicio corrigere, ac in melius (quod minime dubito) redigere. Vale.

Quarta pars consiliorũ iuris Cesarei Pontificisq; interpretis acutissimi domini Petriphilippi Cornei Perusini.

Consilium primum.

1 Relictũ filie factũ vel legitime cõprobet duo testes requirunt.
2 Non entis nulla a philosopho causa inuenitur.
3 Testamẽtũ ad interrogationẽ alterius factũ nullo iure cẽset validũ.
4 Infirmus ſi interrogetur quo animo respondere dicatur.
5 Statuta iuri communi derogantia an et quando ſint seruanda.
6 Verba quello che gli toccu de ragione, qualiter ſint intelligenda.
7 Statuti disponẽs id qđ ius cõe, iuxta iuris cõis rimas intelligi dꝫ.
8 Legitima filie debita que dicatur esse.
9 Legitima quã ob cãm filie a ſuccessiõe abintestato exclusẽ denegeť.
10 Mater et ceteri in linea feminina ascendentes an et quando a successione iudicentur exclusi.
11 Non entis nulla ſit diuiſio: neq; pars est quis totius alicuius ſit.
12 Exclusus a successione an et quando iuris vel antiqui vel ciuilis sanctione succedat in legitima.
13 Legitima patre defuncto, alimenta aũt eodem viuente debentur.
14 Dos competens in dubio ſtatutorũ sanctione minor legitima iure communi debita haud quaq̃ creditur.
15 Benedictus capra ſue tempeſtate autoritatis maxime integerrimiq; iudicij fuisse censetur.
16 Dos an et quomodo aliter consyderetur q̃ legitima ſtatuto ſtante quod filia dotata a successione excludatur.
17 Lex Platonica ab initio ad finẽ vsq; obseruari quod scriptum est mandans probatur.
18 Qualitas verbo iuncta qualiter intelligatur.
19 Legitima an cõsyderet iuxta delicti aut condẽnationis tps ſtatuto ſtante qđ pater legitimam soluat pro delicto vel filij damnatione.
20 Dos qũ proprie dicatur: et quo casu nõ tenetur pater filiã dotare.
21 Mutuans ob periculum minime excusatur ad vsura: ſed qñ et vbi et in quibus contractibus spes lucri non vetetur.
22 Dictiones de et ex quid denotent.
23 Dos data filie quando ſperetur in patrem consolidari.
24 Dos qũ in legitimam imputetur: vel legitime ſit cõmensuranda et quos fructus percipiat maritus premoriente vxore. et nu. 25. et 26.
27 Substitutio fideicommissaria a patre collata mortuis filijs qui cõditione intelligatur.
28 Filij naturales ipsius rogati qñ faciãt deficere appositã cõditionẽ.
29 Statutum quãdo excludat filiam propter substitutionem et quare filij ponantur in conditione.
30 Conditio ſi decesserit ſine liberis quare non intelligatur in vulgari ſubſtitutione poſt mortem collata.
31 Masculinum quando concipiat femininum.
32 Aditione hereditatis per creditorem facta: quare non dicatur creditum remissum ſed solutum.

In nomine dñi nostri
Iesu Christi. Circa primũ consultationis
quesitũ videt prima facie dicẽdũ qđ probet qđ
dict⁹. d. Anto. reliq̃rit legitimã dñe Lionore
1 ei⁹ filie legitime et naturali. † Nã relictũ ſa
ctũ filie, pbať legitime p duos testes. p. l. ſi. C.
ſa. her. et l. hac cõsultissima. §. ex imperfecto. C.
de test. Ideo cũ dictũ relictũ legitime videať
probari per duos testes inductos p pte dicte. d. Lionore videať in
cõſiam pbati dictũ relictũ legitime factũ dicte filie: qz p parte dicte
do. Lionore inter cetera capla ſit tale caplm. xxij. in ordine vꝫ. Itẽ
qđ dict⁹ do. Ant. fili⁹ del. d. Io. de coniglanis de pñti anno. Mcccc
lxxviij. de mẽse Maij pxime pterit: qñ cũ infirm⁹ infirmitate qua
decessit voluit et disposuit inter alia qđ dicta dña Lionora ei⁹ filia de
bonis ipsi⁹ do. Ant. haberet et cõsequereť et legitimã cõsequi deberet
sup quo caplo frater Euãgelista ordinis obseruãtie ſctĩ Frãcisci de
ponit vera eẽ cõtẽta in dicto articulo reddẽdo cãm ſcie: qz pdictis
interfuit audiuit et pñs fuit et ſic reddit sufficiẽtẽ cãm ſcie ſubiŭgẽdo
qđ ipse testis dicto. d. Ant. dixit hec vba vꝫ: meser Antonio volete
voi lassare nulla quia ma dona Lionora vostra figliola, et qđ tũc do.
Ant. rñdit qđ ſic. Et qđ tũc dic⁹ frater Euãgelista replicauit dictõ. d.
Ant. che gli volete voi lassare, et qđ dic⁹. d. Ant. rñdit quello che gli
tocca de ragiõe: et qđ tũc dic⁹ frater Euãgelista dixit dicto. d. Ant.
io nõ intendo quello volete dire voi voleti forsi dire de la legitima et
qđ tũc dictus do. Ant. rñdit qđ ſic: et qđ dictus frater Euagelista di
xit dicto. d. Ant. ſe voi gli volete lassare la legitima pare che voi gli
voliate lassare quello che nõ gli potete togliere: et qđ tũc dictus do.
Ant. dixit poßeghielo togliere: et cũ dic⁹ frater Euãgelista rñdit nõ
forma mi credo de nœma quãdo voi gli la togliesse pare che che fosse
bastarda et nõ legitima. et ſic iste testis per dicta verba videť probare
voluntatẽ dicti. d. Ant. qz volebat dicte dñe Lionore relinquere le
gitimã qđ etiã deduciť ex his que ſubdit dictus frater Euãgelista
deponens qđ postea ex interuallo dixit dicto. d. Ant. hec verba vꝫ
io ho inteso che ce vno ſtatuto in forza che ſilie dotate morẽte pa
tre abintestato nihil pñt petere. Et che ſtante questo ſtatuto quella
nõ potere dimãdare nulla. et qđ tũc dic⁹. d. Ant. rñdit voglio che
labbia quello glie tocca de ragione. Et qđ tũc. d. frater Euãgelista
intẽdete voi la legitima. et qđ. d. Ant. rñdit qđ ſic. et dixit volo qđ illã
habeat. Sup eodẽ caplo deposuit etiã Nicolaus Laurẽtij qui videť
in effectu cõcordare cũ dicto fratre Euangelista deponẽdo qđ dict⁹
frater Euangelista dixit hec verba vꝫ meser Antonio in casu che
meser domene dio facesse piu vna cosa che laltra de voi volete voi
fare nulla per lanima vostra et qui ala Lionora figliola vostra dispo
re nulla. et qđ tũc rñdit dict⁹. d. Ant. hec verba vꝫ ſi: et qđ dictus fra
ter Euãgelista dixit q̃ volete voi fare. Et qđ dict⁹. d. Ant. respõdit et
dixit quello che gli tocca de ragiõe. Et qđ tũc dictus frater Euãge
lista rñdit che volete voi fare, voleti forsi dire de la legitima. et qđ di
ctus. d. Ant. rñdit ſi. Et qđ postea dict⁹ frater Euãgelista dixit me
ser Antonio voi gli lassate quello che non gli potete toghere. Et qz
dictus. d. Anto. rñdit io non glie la voglio toglierc anze voglio che
labbia. Itẽ ſubdit qđ postea per interuallũ tẽporis frater Euãgeli
ſta et matheus accesserũt iterũ ad. d. Ant. et dictus frater Euãgeli
ſta dixit dicto. d. Ant. hec verba, vꝫ voi meser Antonio vesete acõ
cio cũ meser domene dio oggi voi lassasti che Lionora vostra figlio
la hauesse la legitima hora me fate intendere che gli ſtatuti glie ne
togliono et che morẽdo el patre abintestato la figliola nõ po domandare la legitima hora guardate q̃llo che voi volete fare, et qđ tũc rñ
dit. d. Ant. io nõ gli la voglio torre anzi voglio che labbia, et ſic ĩ effe
ctu videť cõcordare cũ dicto fratre Euãgelista et ſic ambo pbare qz
voluntas dicti dñi Ant. fuit qđ. d. dña Lionora hẽret legitimã de bo
nis dicti dñi Ant. qz verba videnť id importare. Et qđ habuit intẽ
tionẽ relinquẽdi et disponẽdi, et nõ ptulerit illa verba aĩo nõ disponẽ
di, deduciť qz interrogatus dictus. d. Ant. a quodã Antonio ſimo
nis per hec verba vꝫ, meser voleti voi fare piu vna cosa che vna al
tra par lamore de dio per lanima vostra o de q̃sta bottega. et qđ dic⁹
d. Ant. rñdit et dixit io ho facto et lassa qui fratre Euãgelista put hic
deposuit. d. Nicolaus et ser Franciscus Albertini. ex quib⁹ verbis de
prehendiť qđ ipse. d. Ant. supascripta verba plata ad interrogatio
nem fratris Euãgeliste ptulerat aĩo disponẽdi. qđ etiã videť osten
di, qz dicti frater Euãgelista et Nicolaus deponũt qđ post verba pri
mo loco plata inter fratrẽ euãgelistã et. d. Ant. de quibus. s. tũc Frã
ciscus tanai de narnis volete voi che fratre Euãgelista ne facia recor
do et qđ dict⁹. d. Anto. rñdit hec verba vꝫ ſi hoi. et ex his vſ inferri ad
decisionẽ ſcđi quesiti vꝫ qđ dictus. d. Ant. voluerit relinquere dicte
Lionore ſimpliciter legitimã quã poterat de iure cõi petere ex quo
de legitima vř expresse disposuisse et videť etiã cõcludendũ qđ intel
ligať dictũ relictũ de legitima quã dicta Lionora haberet consequi
ſcđm iuscõe nõ habito respectu ad formã ſtatutoꝝ. quia ſcđm ver
ba ſtatutoꝝ nihil habitura erat abintestato et ğñr ſcđm formã ſtatu
torũ nulla esset legitima, attento qđ legitima eſt olim quarta hodie
tertia vel dimidia eius qđ quis eſt habiturus abintestato. l. cũ que
ritur. et l. parẽtibus. et auť. nouissima. C. de inof. te. et l. papinianus. C.
2 qũ aũt quarta. ff. eo. ti. † Si itaq; in nihilo eſt successura abintestato
non pôt cadere aliqua quota eius qđ nihil eſt: qz nõ entiũ nulle ſunt
cause ſcđm philosophũ et pbať in. l. eius qui in pũciã ver. qñ tunc.
ff. ſi cer. pe. et in. l. §. ff. de vsufruc. et l. adeo. §. qđ ſi toto. ff. de acq. re. do.
ita qđ nõ videť dictũ relictũ posse referri ad legitimã ſcđm formam
ſtatutoꝝ: et ideo vt actus valeat et nõ censeať ludibrio gestus censeať
esse relicta legitima q̃ de iure cõi ſibi deberet, et per hec videť etiam
decidi tertiũ quesitũ cõsultationis. His tñ nõ obſ. contrariũ puto
rñdendũ vꝫ qđ nõ ſit pbata legitime vltima voluntas. d. Antonij:
adeo qđ censeať dicte Lionore relicta legitima q̃ eidẽ deberet ſcđm
terminos iuris cõis. nã ſi aduerto qđ ex attestationibus testiũ pdu
ctorũ pro parte mathei vř ſatis deprehẽdi qđ intẽtio dicti. d. Ant.
non fuit relinquere dicte Lionore niſi illud quod ſibi tangebat.
3 † Nam primo eſt aduertendũ qđ nõ eſt expeditũ de iure quo va
leat testũ factũ ad interrogationẽ alterius. nã Pileus in ſuis que
stionibus tenuit qđ nõ et ſſr Ia. de are. in. l. heredes palã. in prin. de
testa. qđ et tenuit Nicolaus de mat. et idẽ tenebat Albertus papiẽſis
ea inter cetera rõne qz aborreť materia ſubiciẽdi falsum qz infirmus
mortis et cogitatiõe turbatus de facili applauderet cibus et aliis
de quib⁹ interrogať rñdet qđ ſic put eũ refert Io. an. in additioni
bus Spe. in ti. de testa. §. i. ver. qđ ſi io. qui Io. an. put dicit. d. Anto.
in. c. cũ tibi de test. approbat dictã opi. et ſic etiã dicit Pau. de ca. in
d. l. hac cõsultissima. C. qui test. face. pos. Solẽt enĩ infirmi cõmuniter
applaudere cõsanguineis et coꝝ interrogationib⁹ respõdere qđ ſic
prout dicit Io. an. in. d. add. licet ipse Io. an. nõ firmet pacifice hanc
opi. l. qđ absolute testũ factũ ad interrogationẽ alterius nõ valeat.
tamen qđ nõ teneat voluit. d. Ant. in. d. c. cũ tibi. et Bal. in. l. ſoberinus.

debuit eſſe ad cuſtodiam ⁊ non ad penam, vt innuit tex. in d. c. cleri cos. cum dicit pena debita poſtea caſtigandos. vt vult gloſſ. in ver. poſtea. quam omnes ſequunt̃. carcer aũt cuſtodie nõ debet eſſe ſubterraneus ſʒ liberum lumen h̃ñs: nec debet catheñis ſeu ferreis manicis detineri ſed taliter cuſtodiri ꝙ non ſit ſibi penale. vt in iſtãmo dicit tex. in l. j. C. de cuſt. reo. qui etiam in laicis loquitur. vñ cũ in caſu noſtro ad locũ ſubterraneũ poſitus ⁊ compedib⁹ ferreis cõtinuo detentus eſt non ſolum ad cuſtodiã: ſed ad penã dĩ carcerat⁹ ⁊ hoc nõ debuit fieri nec perpetuo neqꝫ ad tp̄s niſi poſtq̃ de crimine fuiſſet conuictus vel ſaltem de crimine confeſſus, vt eſt tex. in c. q̃uis. de pen. lib. vj. vnde etiam ſi cauſa ſufficiens fuiſſet capiendi, ⁊ p̄ conſequens ille ep̄s cuius mandato ſeu authoritate fuit capt⁹

5 ⁊ carceratus fuit non põt ab excõmunicatione excuſari. ¶ Quarto certum eſt ꝙ etiã ſi licitum fuiſſet in caſu nr̃o capere clericum ipſi⁹ qñ tamẽ offerret ſe ſtare iuri debe… ſub fideiuſſoria cautiõe dimitti vel etiam pignoratitia vt in d. glo. per doc. ſed in caſu noſtro oblate fuerunt ſufficientes cautiones p̄ captiuo: ꝗ captiuꝰ totum ſe obtulit coram ep̄o captiuante ⁊ coram legato ſedis apoſtolice: ſʒ ipſe ep̄s noluit has admittere: ſed multo tp̄e poſtea detinuit captiuũ et compedibus ferreis die noctuqꝫ ligatum: vñ ex hmõi detẽtione ipſe ep̄s etiã ſi omnia alia licita fuiſſent excõicationem incurriſſet: ⁊ ꝗ omnia iſta ſunt notoria ⁊ publica vt habet caſus: ep̄s ille nerito ſine aliqua denunciatione debet vitari per tex. in c. cum nõ ab homine de ſen. ex. tex. eſt in c. vĩa. de coh. cle. ⁊ mu. p̄pe fine. ibi dũ dicit q̃ diu tolerantur nec habent operis euidentiam, per que verba clare innuitur ꝙ euidentia operis impedit tolerantiam vñ gl. que eſt ſup verbo euidentia ęquiparat notorietatẽ delicti cõfeſſo ⁊ condemnato ⁊ illam gloſ. oẽs ſequuntur. ad idem allegatur gl. no. in c. cõſtitutus. de pur. ca. ⁊ eſt glo. ſi. que dicit ꝙ non cõdemnati de crimine non dicuntur tolerari quia per hoc factum efficitur notoriũ vt p̄pter hoc non tolerentur: ꝗ glo. innuit plus eſſe notorium q̃ condemnationẽ: ⁊ illã gloſ. ibi communiter ſequuntur docto. idem tenet Innoc. in c. veritatis. de dolo ⁊ contu. ⁊ clarius ſuper v̄bo excõicationem, circa medium in ver. dicit tñ aliq̃ ibi valet ꝙ ſit ab eis quã diu tolerantur ⁊ ſubditur niſi forte eſſet notoriũ. ecce clare Innoc. innuit ꝙ notorium tollit tolerationem ſeu tolerantiam, idẽ ſequitur ibi Hoſti. Jo. an. ⁊ d. Anto. in vlti. oppo. in ver. aduerte. idem tenet ipſe Anto. latius in repetitione c. Inſtationibus. de turpa. tro. circa medium in ver. ſed tunc dubium eſt qñ dicantur non tolerari vbi clare dicit ꝙ tñ operat̃ notorietas vitij ad impediendã tolerantiam ſicut ſnĩa hoĩs ⁊ allegat dictũ Inno. in c. veritatis. idem Car. in d. c. veritatis. vbi dicit hoc notandum ꝙ notorietas impedit tolerantiam. modo ad p̄poſitum in caſu nr̃o p̄ponitur captiuatio notoria palam ⁊ publice iuri ſe ſtare offerentis: ergo negari non poteſt quin vitium ſit notorium ⁊ p̄ ꝯñs ſi nemo eũ vitaret adhuc tñ non diceret̃ toleratus: ⁊ ita ſnĩa quam tulit ſi notorie excõicatus dʒ eſſe nulla. Preterea ad idem videmus ꝙ lʒ cõiter dicatur ſnĩam excõicati valere ſi ſit toleratus. Jmo oẽs tñ moderni adijciũt ꝙ illa tolerantia dʒ eſſe ex p̄babili ignorãtia: vnde ſcienti excõicationẽ nihil prodeſt tolerantia. hec eſt cõis ſnĩa Calde. Fede. de ſe. in cõſi. vñi Ant. ⁊ d. Panor. in d. c. ad probandum. vbi aũt notorie patet vitiũ non põt eſſe p̄babilis ignorãtia, ⁊ p̄ ꝯñs ſnĩa ⁊ laudũ nequaquã dʒ va

6 lere. ¶ Ultimo ad idẽ ⁊ fortius nã videmus ꝙ tñ eſt excõicatio ex excõicationis periculũ ꝙ vbi tolerãtia operat̃ in alijs in excõicationibus nõ operat̃. vñ q̃tucũqꝫ p̄latus aliquis vel alius toleret a ſuperiore ⁊ nõ poſſit ſibi opponi ꝙ ſit ſeruus infamis ⁊c. p̄pter tollerãtiã ſuperioris q̃ hoc ip̄edit tñ ſi opponit̃ excõicatio admittit̃ illa exceptio etiã p̄pter qualitercũqꝫ tolerati p̄pter periculũ cõionis ſeu cõicationis vitande. Inno. quẽ cõiter ſequũt̃ doc. in duobus locis in c. nihil eſt. de elec. in glo. magna prope fi. ⁊ in c. cũ ſup. de offi. delega. in gl. magna vltra mediũ in v̄bo in ordinarijs aũt. cũ ergo i caſu nr̃o loqꝫ̃ de tolerata in excõicatione difficilius dʒ tolerari operatio in eo q̃ in alio quocunqꝫ caſu: ⁊ ſic notorietas facti ſeu vitij efficacius dʒ impedire tolerãtiã in ſnĩa excõicationis q̃ in quocũqꝫ alio caſu: ex quibus illis vĩ poſſe ꝯcludi ꝙ notorietas excõicationis extraiudicialis ⁊ alie notorietates ſup⁹ inducte ip̄ediũt ꝙ iſte ep̄s nõ dr̃ toleratus. ⁊ ſi eẽt aliq̃ua tolerãtia illa eẽt ex improbabili ignorantia ⁊ qꝺ maxime ⁊ forti⁹ impedit tolerãtiã ex quo fundat̃ ſup excõicatiõe ⁊ periculo cõionis. ſʒ diceret aliq̃s olim iſta p̄cederẽt ſi ep̄s eſſet excõicatus ab hoĩe p̄ ſnĩam: tũc certũ eſt ꝙ factũ eſt notoriũ. ſed hoc ſi ſit excõicatus hoc eẽt a iure ⁊ illud nõ cadit in tãtã certitudinem p̄ ea que no. Jo. an. in regula mora. de reg. iur. in vj. vbi dicit ꝙ qñ aliq̃s excõicatur ſi hoc nõ fecerit nõ põt vitari donec p̄ ſnĩam ſciat̃ an nõ ſit factũ. ad hoc r̃ndet̃ q̃ñqꝫ ſnĩa fert̃ ſup aliquo nõ facto ⁊ propter incertitudinẽ opus eſt ſnĩa illud nõ eſſe factũ: ita loquit̃ Jo. an. q̃ñqꝫ aũt fert̃ ſnĩa a iure affirmatiue. ſ. ſi q̃s hoc fecerit ⁊ tunc, ſi factũ eſt notoriũ nõ eſt opus alia ſnĩa ſʒ ſufficit operũ euidẽtia etiãſi a ſuis ſuperioribus toleret̃. no. dicit Inno. quẽ oẽs ſequunt̃ in c. vĩa. de coh. cle. ⁊ mul. in v̄bo operis. Sʒ diceret aliq̃s p̄dicta poſſunt procedere in ſimplici capiente clericum q̃ nõ hʒ in eum iuris miniſteriũ ſʒ qñ p̄latus capit clericũ dʒ p̄ſumi ꝙ p̄latus hoc faciat ex rõnabili cãuſã p̄ in dicibus p̄ſumit̃ iuxta not. glo. in c. p̄ſtitia. vĩj. q. j. ⁊ facit no. in c. qñ cõtra. de p̄ba. cuʒ ſi. ad hoc r̃ndetur qñ p̄latus vel alius iudex facit actus ſuos iudiciales tũc non p̄ſumit̃ pro eo ſeu facto eius tex. eſt in c. cõquerente. de reſti. ſpo. vbi lʒ patriarcha ſpoliaſſet clericũ beneficio: q̃ extraiudiciali aliter factũ fuit papa mandauit reſtitui ſicut ſi quilibet priuatus feciſſet vñ ibi cõiter tradit̃ pro theorica ꝙ in extraiudicialibus ita modicũ p̄ſumit̃ pro p̄lato ſicut pro alio vñ dñs Card. in repe. c. perpẽdimus. de ſen. excom. in vlti. ſeu pe. opp. dicit ꝙ ſi iudex clerici iniecit manus in eũ ſine iuris ordine incurrit excõicationẽ canonis, ſi quis ſuadente. ſicut quilibet priuatus ⁊ allegatur ad hoc caſus in c. vniuerſitatem. eod. ti. vbi abbas habens poteſtem manuſ iniiciẽdi in monachũ ſi aliter iniecit q̃ ordo iuris requirit ſnĩam incurrit. ſic ad propoſitum iſte ep̄s nõ ordine iuris ſed publice via facti clericũ non fugitiuũ: ſed bene beneficiatũ in ſua dioceſi nõ cõuictum de crimine immo crimen negantem ⁊ ad parendum iuri ſe publice offerentem carceribus palã ⁊ publice mancipauit, nec ob. ꝙ iſte actus ſcʒ corrigere vĩ capere clericoſ, pertinet ad officium dignitatis ep̄alis vt habet rõ ſuperius in cõtrariũ allegata. ad hoc r̃ndetur: verũ eſt ſed ep̄s dʒ iſtos actus in forma iuris exercere: nã ſicut ius dat ſibi poteſtatem agendi ſic etiam dat formã ⁊ modũ qualiter agere debeat: ⁊ qñ iſtã formã non ſeruat: tunc grauius q̃ alter peccat, vt in p̄allc. c. cõquerente. ⁊ ꝗ publicũ eſt ꝙ iſtũ actũ aliter egit q̃ habeat forma iuris nõ videbit̃ dubiũ qn ſit tanq̃ excõicatus vitandus. ſunt enĩ duplices actus p̄tinẽtes ad officiũ ep̄i aliq̃ debent fieri in forma iuris ſicut punire clericos carcerare vel ſimilia. ⁊ iſta extra iudiciũ facta hñt p̄ſumptiones cõtra ſe. aliqui ſunt actus qui de ſua natura extra iudiciũ fieri debent ſicut ordinare bñdictiones diſpẽſationes ⁊ iſtis in dubio bene p̄ſumitur, vbi autem notorie cõſtat ꝙ actus eſt geſtus aliter q̃ ius diſponit ſicut in caſu nr̃o vbi notorie conſtat ꝙ captus non fuit fugitiuus notorie ꝯſtat ꝙ ad parendum iuri ſe obtulit notorie conſtat ꝙ non fuit conuictus nec condemnatus certũ eſt ꝙ oĩs p̄ſumptio ceſſabat. Ultimo nõ põt excuſari a ſnĩa quã ſingulis annis iteratis vicibus papa p̄fert in capientes romipetas que extenditur in oẽs cuiuſcunqꝫ preeminẽtie vel dignitatis. eſt enĩ in p̄poſito aduertendum ꝙ lʒ in alijs materijs penalibus in dubio potius ſint reſtringendẽ tñ in vitatione excõicati aliter eſt ſeruandum: nã ſi eſſet dubium an quis eſſet excõicatus vel ne in dubio potius debet reputari excõicatus tex. eſt in c. illud. de cle. ex. mi. vnde ſola fama cauſat vitationẽ excõicati vt in c. cum deſideres. ver. ſi. de ſent. excom. vnde ſi oppoſitiões eſſent vel dubia in caſu noſtro in dubio tutius eſt eligendum: ꝗ illa ſententia eſt medicinalis ⁊ ſit vitatio vt excommunicatus ad cor redeat ⁊ citius penitentiã agat ⁊ ad eccleſiã re

7 uertatur. ¶ Quantum ad ſcḋm dubium vtrũ dʒ ſnĩa laudi p̄ eum lata teneat attento ꝙ cõiter nõ vitat̃: ⁊ vĩ primo ꝙ teneat. naʒ certum eſt ꝙ ſicut tenet ſnĩa iudicis ordinarij vel delegati excõicati q̃diu eſt toleratus: ita tenet ſententia arbitri excõicati tolerati. Spe. in tit. de arbi. §. diſſert. verſi. item ſcḋm eum. ⁊ ſeq. ⁊ ita cõiter tenent doc. moderni. in c. ad probandam. de re iudi. ꝗ arbitria ſunt redacta ad inſtar iudiciorum. l. j. ff. de arbi. ⁊ quia iſte epiſcopus toleratur cõmuniter ⁊ non vitatur videt̃ ꝙ ſententia teneat per eum vt arbitrum promulgata. Pro expeditiõe dicti dubij premittitur quod difficultas in hoc ſtat an ille dicatur toleratus nec ne: naʒ ſi eſſet toleratus p̄babili ignorantia actus valet. ſi autem non eſt toleratus vt premittitur actus non valet, ꝙ aũt iſte ep̄s non poſſet dici toleratus p̄batur authoritate ⁊ rõne. primo nam vbicunqꝫ factum ex quo debet ſurgere vitatio eſt notoriũ: ʒ ille tunc faciens non dicit̃ toleratus ad propoſitum in caſu noſtro eſt operis euidentia ⁊ multe notorietates de quibus. ſ. vnde ſufficit illa notorietas facti pro certitudine ſententie ad hoc tex. in c. cum non ab homine. de ſententia excommuni. vbi clare apparet quod iniectio notoria ſine denũciatione cauſat vitationem ⁊c. vñ non eſt differentia an ſit excõmunicatus a iure vel ab homine ſed ſolum attenditur an ſit factũ notorium vel non ⁊ iſta eſt mens Jo. an. cõiter docto. de hoc loquẽtiũ,

Laus deo.

¶ Expletum eſt Quartum ⁊ vltimum volumẽ Conſiliorum eminentiſſimi. U. J. docto. domini Petriphilippi Cornei de peruſio. Additis ſummarijs nouiſſimẽ per venerabilem ⁊ egregium virũ magiſtrum Florum de Sura Lugdunẽſem, Juriũ profeſſorẽ, Lugduni. Anno ſalutis. M.ccccc.xliiii.

Regiſtrum.

aaaa, bbbb, cccc, dddd, eeee, ffff, gggg, hhhh, iiii, kkkk, llll, mmmm, nnnn, oooo, pppp, qqqq, rrrr, ſſſſ, tttt, vvvv, xxxx, yyyy, ʒʒʒʒ, AAAA, BBBB, CCCC, DDDD, EEEE, FFFF, GGGG, HHHH, IIII, KKKK. Omnes ſunt quaterni.

REPERTORIVM

IN QVATVOR VOLVMINA
D. Petriphilippi Cornei.

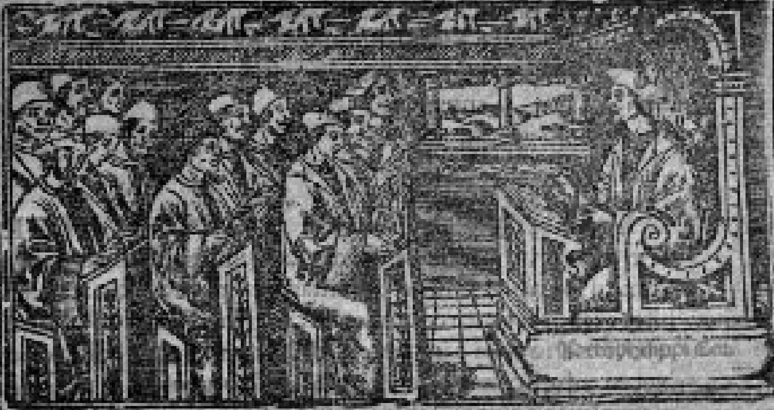

REPERTORIVM

COPIOSISSIMVM SECVNDVM ſeriem elementorum Alphabeti ſolerter diſtributum, & maximo labore à Domino Flero de Sura legum doctore Lugdunenſi collectum, omnia quæ in quatuor voluminibus egregij docto. D. Petriphilip. Cornei Peruſini fuſius continentur, breuiſsimè admodum ac lepidè complectens.

LVGDVNI.

1544

Repertorium Conſiliorum Petriphilippi Cornei.

Repertorium ſiue index Alphabeticus ſuper quatuor voluminibus conſiliorũ excellentiſſimi. J. V. monarche dñi Petriphilippi Cornei Peruſini, noniter editũ per poſtundẽ iurium eximium doctorẽ. d. Florum de Sura Rnghdnſ. cuius proceſſus eſt. Primo quoto cõſilio. Secundo quoto numero. Tertio quoto folio. Quarto ponitur volumen vbi qđ queris inuenias.

De litera A.

A vel ab eſt nota ſeparationis. conſil. cclxxix. nume. 1. fo. 121. in. iiij. volu.

Abbas dicit̃ monaſterij adminiſtrator. cõſil. ccclij. nu. 33. fol. 174. in. i. volu.

Abſolutio iuramẽti an tollat contractum. conſi. cclxxxviij. nu. 17. fo. 247. in. iij. vol.

Abſolutio iuramenti an ſit neceſſaria vbi in contractu iurato interuenit dolus re ipſa vel ex propoſito aduerſarij. conſil. lxxij. nu. 5. fol. 81. in iij. volu.

Abſolutio iuramenti in quo non ſit neceſſaria. conſil. xj. nume. 13. fo. 19. in. iij. volumine.

Abſolutio iuramẽti an concedat̃ minori contrahenti ratione leſionis enormis qñ etiam interuenit dolus aduerſarij ex propoſito ſeu metus illatio. cõſil. lxxj. nu. 11. fo. 81. ⁊ cõſi. ſeq. nu. 5. ⁊ 6. fo. 81. ⁊ 82. i. iij. vo.

Abſolutio iuramenti per quem ⁊ quibus debeat cõcedi ⁊ in cuius petitione debet pars cuius intereſt citari. conſil. lxxj. nu. 11. ⁊ conſi. ſeq. nu. 2. ⁊ 4. fol. 81. in. iij. volu.

Abſolutio iuramenti non vitiat contractum ſed tollit periuriũ. cõſil. lxxij. nu. 2. fol. 81. in. iij. volu.

Abſolutio iuramenti non eſt neceſſaria heredi iurantis. cõſi. lxxij. nu. 4. fol. 81. in. iij. volu.

Abſolutio iuramenti nõ eneruat contractum ſed remanet illius contractus virtus. conſi. lx. nu. 7. fol. 32. in. ii. volu.

Abſolutio non requiritur ſi obligatio non fuiſſe credatur. cõſil. lx. nu. 3. fol. 34. in. iiij. volu.

Abſolutio iuramenti ſuper cõtractu a lege vetito vel ratione leſionis enormis an ſit neceſſaria. conſi. lxxj. nu. 4. ⁊ 7. fo. 81. in. iij. volu.

Abſolutio iuramenti ſuper illicitis preſtiti non eſt neceſſaria. conſilio cxxxv. nu. 23. fol. 113. in. i. volu.

Abſolutio iuramenti non eſt neceſſaria vbi iuramentum fuit dolo vel metu extortum vel vbi leſio enormis interuenit. conſi. cxxxix. nu. 7. fo. 106. in. iiij. volu.

Abſolutio iuramenti an poſſit peti doli ratione ipſa re in caſibus in quibus iuramentũ firmat contractum vt ex ea poſſit infirmari contractus vel quietantia etiam per minorem. xxv. annis facta, ⁊ qđ nõ ſit neceſſaria dicta abſolutio leſione enormiſſima interueniẽte. cõſi. cclxxxviij. nu. 13. ⁊ 16. fol. 246. in. iij. volu.

Abſolutio iuramenti an ſit neceſſaria vbi ei qui petit reſciſionem contractus ratione leſionis enormis et petenda per heredes defuncti nitentes reſciſionem contractus per defunctum facti. conſi. cclviij. nu. 15. fo. 194. in. iiij. volu.

Abſolutio iuramenti an ſit concedẽda licet videatur interpoſitum ſuper contractu reprobato iure ciuili vel fauore ipſius iurãtis vel ob varias hominum vtilitates ex quo ſeruari poteſt ſine diſpendio ſalutis eterne. conſi. cclxxxvij. nu. 10. fo. 230. in. iiij. volu.

Abſolutione iuramenti non petita an debeat aduerſarius diffinitiue ab obſeruatione iudicij abſolui ſtante leſione. conſil. clxj. nu. 5. ⁊. 12. fol. 143. in. iij. volu.

Abſolutionis iuramenti vires pertinent ad forum eccleſiaſticũ. conſi. cclxxxv. nu. 7. fo. 228. in. iiij. volu.

Abſoluere nocentem melius eſt ꝙ innocentem condemnare. conſilio, cxcvij. nu. 20. fo. 191. in. ij. volu.

Abſoluere nocentẽ melius eſt ꝙ innocẽtem condemnare. cõſi. cxxxvi. nu. 15. fol. 114. in. i. volu.

Abſoluitur reus actore non probãte. cõſi. cxxxix. nu. 2. fol. 172. in. i. vol.

Abſoluet eſt verbum preciſum ſignificans ex toto ſine conditione vel tergiuerſatione vel indiſtincte. conſi. cccij. nu. 6. fo. 244. in. iiij. vol.

Abſolute poſita verba referuntur ad omnia precedentia. cõſil. cxx. nu. 7. fo. cv. in. ij. volu.

Abſens cenſetur ille qui non fouet larem in territorio. cõſil. cxxvi. nu. 5. fo. 33. in. ij. volu.

Abſens cõdemnari non poteſt iure cõmuni pro crimine capitali. cõſil. cxliij. nu. 10. fo. 128. in. ij. volu.

Abſens preſumit eſſe in patria ſua. cõſil. clxix. nu. 7. fol. 151. in. i. volu.

Abſens an dicatur ille qui in iudicio non eſt preſens. cõſil. lviij. nu. 23. fo. 51. in. ij. volu.

Abſentis vices iudex ſupplere debet ſuaſq; defenſiones inquirere et admittere ex officio. conſi. cxciiij. nu. 9. fo. 147. in. i. vol.

Abſentes quando citandi ſunt in actu eccleſie. conſi. clxxxj. nu. 27. fol. 169. in. ij. volu.

Abſentes a quibuſcunq; publice vtile eſt defendi. conſil. ccliij. nu. 1. fol. 176. in. i. volu.

Abſentia an inducat obliuionem ⁊ animi alienationem. conſil. xxxvi. nu. 2. fo. 33. in. ij. volu.

Ablatiui abſolute poſiti faciunt conditionẽ propter reſolutionem illorũ ſm grãmaticos in ſi vel poſtꝙ. cõſi. clvj. nu. 4. fo. 124. in. i. vol.

Ablatiui in fine poſiti referẽdi ſunt ad omnia precedẽtia que poſſunt referri. conſi. cxxxviij. nu. 13. fo. 196. in. iij. volu.

Ablatiui abſolute poſiti in fine plurium capitulorum referuntur ad omnia precedentia. conſi. cxx. nu. 8. fo. 105. in. ij. volu.

Ablatiui abſolute poſiti faciunt conditionẽ ⁊ ſunt reſoluendi per ſi, et non per donec. conſi. clx. nu. 7. fo. 122. in. iiij. volu.

Ablatiui abſolute poſiti faciũt cõditionẽ. cõſi. cxcv. nu. 9. fo. 107. i. iij. vo.

Ablatiui abſolute poſiti reddunt actum conditionalem. conſil. ccxvi. nu. 7. fo. 164. in. i. volu.

Abbreuiatura in teſtõ repta per quã teſtator habẽs fratres ⁊ quidam filiam noĩe Frãciſcam dicit̃ ꝙ volebat oĩa ſua inſtitutis ceſſantibus deuenire in ſuos fra. ⁊c. cenſet̃ dicta abbreuiatura ſonare potius in fauorẽ filie Franciſce ꝙ fratrũ. cõſi. cxj. nu. 6. fo. 143. in. ij. vo.

Abbreuiatura in protocollis in inſtrumentis extenſa falſitatem non preſumit nec infirmat inſtrumentũ. cõſil. lxxix. nu. 3. fo. 73. in. i. volu.

Abbreuiatura literarũ in inſtrumẽto appoſitarũ quomodo interpretatur ne inſtrumentum redarguetur vitioſum. conſi. xxviij. nũ. 8. fo. 27. in. i. volu.

Abbreuiata ſcriptura interpretari debet vt ſoluetur ſermonis ratio vbi tamen non conſtat de mente teſtatoris vt actus potius valeat ꝙ pereat. conſi. cccvij. nu. 11. 12. ⁊ 16. fo. 238. in. i. volu.

Abbreuiata ſcriptura intelligi debet ſm materiam ſubiectam. conſil. cccxxj. nu. 6. fo. 288. in. iij. volu.

Abſtinendi beneficium ſuis conceſſum eſt de iure pretorio nõ ciuili. conſi. xcvj. nu. 16. fo. 8. in. ij. volu.

Actio rei vendicationis ceſſat vbi non competit dominium. conſi. ccciiij. nu. 22. ⁊ 24. fo. 271. in. iij. volu.

Actio rei vẽdicationis tranſit apud tertiũ qui nõ potuit grauari per teſtatorẽ ⁊ fingitur retro queſita. cõſi. ccciiij. nu. 23. fo. 271. in. iij. vol.

Actio publiciana nõ dat̃ ꝯtra dñm. cõſi. ccciiij. nu. 24. fo. 271. in. iij. vo.

Actio ſemel electa contra vnum non datur eadem contra alterum. cõſil. cxxxxviij. nu. 2. fo. 177. in. i. volu.

Actio vel obligatio ceſſione non interueniente nemini queritur. cõſil. cccxix. nu. 1. fo. 284. in. iij. volu.

Actio an tranſeat in ſingularem ſucceſſorem ſine ceſſione. conſil. cclv. nu. 6. fo. 216. in. iij. volu.

Actio hypothecaria poteſt competere cõtra tertium poſſeſſorẽ. cõſil. ccviij. nu. 4. fo. 155. in. iiij. volu.

Actio eſt inanis quã inopia debitoris excuſat ⁊ nõ datur actio perſonalis cõtra ſingularem ſucceſſorẽ. conſi. ccviij. nu. 1. fo. 155. in. iiij. vo.

Actio nõ queritur alteri etiã per liberã perſonã ſine ceſſione, fallit de patre ad filium. conſi. cclxxxviij. nu. 6. ⁊ 10. fo. 221. in. i. volu.

Actio ciuilis non incidit in criminalẽ. cõſil. cxxx. nu. 1. fo. 109. in. i. volu.

Actio penalis an dicatur criminalis. conſi. clxxj. nu. 1. fo. 150. in. iij. vo.

Actio perſonalis non tranſit in ſingulares ſucceſſores. cõſil. ccviij. nu. 6. fo. 158. in. i. vo.

Actio mandati prodibit vbi ſemel interfuerit. conſi. lxxvi. nu. 12. fo. 64. in. iiij. volu.

Actio reſciſſionis contractus an competat poſt executionem eiuſdem contractus. conſi. cxxj. nu. 2. fo. 18. in. iiij. volu.

Actio vtilis in rem dicitur datio legis poteſtate. conſil. cxxxxvij. nu. 7. fo. 177. in. i. volu.

Actio iniuriarũ requirit dolũ licet quandoq; vbi aliquis condẽnatur ex delicto nõ requiratur dolus. cõſil. cdxxx. nu. 4. fo. 222. in. iiij. vo.

Actio perſonalis non tranſit in ſingularem poſſeſſorem. conſil. cxiij. nu. 13. fo. 100. in. i. volu.

Actio pſonalis abſq; ceſſione nõ aufert. cõſi. clvij. nu. 11. fol. 125. in. i. vo.

Actio ex contractu conditionali nulla datur cõditione pendente. cõſil. cxij. nu. 3. fo. 99. in. i. volu.

Actio publiciana ex quaſi dominio et rei traditione facta bona fide a non domino. conſi. cciij. nu. 3. fo. 175. in. iij. volu.

Actio omnis tranſit in heredẽ. cõſi. cxxij. nu. 6. ⁊ nu. 9. fo. 103. in. i. volu.

Actio que competat filie vel nepti petenti ſe dotare virtute ſtatuti vel teſtamenti. conſi. cliiij. nu. 5. fo. 42. in. ij. volu.

Actio vel cauſa ciuilis an poſſit incidenter cognoſci per iudicẽ maleficiorum inquirentem vt poſſit condemnare ad penam pacto ſtipulatam. conſi. viij. nu. 6. fo. 13. in. iij. volu.

Actio preſcriptis verbis oritur ex cõtractu vel pacto veſtito coherentia ꝯtractus etiam cõditionalis. cõſi. lxxix. nu. 2. ⁊ 4. fo. 87. in. iij. vo.

Repertorium Conſiliorum Petriphilippi Cornei.

¶ Uxor quibus preſumatur fuiſſe ducta ad viri domum vt maritus dicatur lucraſſe partem dotis ea premortua ſtatuto. conſi.cclxviij.nu.3.fo.249.in.ij.volu.

¶ Uxor an ſuccedat viro non exiſtentibus heredibus ſuccedere poſſentibus dicto abinteſtato ꝛ ex quo ſibi tanq̃ pauperi datur a lege quarta pars bonorũ defuncti ſui viri diuitis an ſuccedere poſſit in aliis tribus iure accreſcendi an vero fiſco querantur. conſi.cccxxiiij.nu.2.fo.261.in.iiij.volu.

¶ Uxor defuncta ſi reſuſcitaretur poteſtas mariti non eſſet vxor.cõſi.j.nu.3.fo.48.in.iiij.volu.

¶ Uxor inops que habet quartam in bonis ſui viri diuitis an dicatur ſuccedere in dicta quarta vt heres. conſi.cccxxiiij. nu.4.fol.261.in.iiij.volumine.

¶ Uxor preſumitur habere notitiam bonorum ſui viri.conſi.clxv.nu.34.fo.148.in.ij.volu.

¶ Uxor an poſſit predium ſibi obligatum expreſſe pro dotis reſtitutione obligatum ꝛ a marito alienatum petere aduerſus emptores nõ obſtante ſtatuto de quo in principio conſilij.conſi.cij.nu.1.fo.115.in.iiij.volumine.

¶ Uxor bonorum vſufructuaria alienandi poteſtatem habens an poſſit legare ad pias cauſas in preiudicium heredis inſtituti. conſi.lxiiij.nu.1.fo.56.in.iiij.volu.

¶ Uxor etiam vidua dicitur de foro ꝛ familia viri.conſi.cxi.nu.1.fo.112.in iij.volu.

¶ Uxor pauper ꝙ ſuccedat in quarta parte bonorum defuncti ſui viri beneficio authentice preterea an verificetur in ea que ſcd̃o nubet ꝛ ſic in bonis ſecundi viri.conſi.ccxlix.nu.10.fo.212.in.iij.volu.

¶ Uxor ſuccedit viro abinteſtato non ſuperuenientibus agnatis ꝛ cognatis vſq; ad decimum gradum ſucceſſibilem.conſi.lxxviij.nu.3.fo.86.in.iij.volu.

¶ Uxor cenſetur quaſi domina in domo viri.conſi.ccxxiiij.nu.3.fo.192.in iij.volu.

¶ Uxor an preſumatur ſcire factum mariti.conſi.cxliiij.nu.7.fo.133.in.iij.volumine.

¶ Uxor quandoq; improprie ſumitur pro ſponſa ex communi vſu loquendi qđ etiam probatur euangelio tamen proprio ſignificatu non dicitur vxor.conſi.ccxlviij.nu.11.fo.250.in.ij.volu.

¶ Uxor quando ꝛ quo iure marito ſuccedere poſſit. conſi.cxlvj.nu.10.fo.128.in.j.volu.

¶ Uxor vocatur ad ſucceſſionem ſui defuncti abinteſtato poſt agnatos ꝛ cognatos ꝛ quomodo aliter ſuccedat.cõſi.clxxviij.nu.11.fo.163.in.ij.volumine.

¶ Uxor in quibus virum ꝛ in quibus parentes ſequatur.conſi.xxvj.nu.6.fo.26.in.iiij.volu.

¶ Uxor dicitur a lege domina domus ꝛ bonorum ſui viri.conſi.cclvij.nu.7.fo.193.in.j.volu.

¶ Uxor dicitur contrahere domicilium in domo viri.conſi.lxxxj.nu.24.fo.75.in.j.volu.

¶ Uxori inopi indotate debetur quarta pars bonorum ſui viri locupletis vigore aut.preterea.C.vnde vir ꝛ vxor.cõſi.clxxviij.nu.2.fo.164.in.ij.volu.

¶ Uxori nõ ſolet auferre maritus annulos ꝛ veſtes feſtiuas ſoluto matrimonio licet donaſſe illas non preſumatur.conſi.cxliiij.nu.15.fo.129.in.ij.volu.

¶ Uxori an ſuccurratur iudicis officio in ſubſidium ad donationem fraudolentam.conſi.clxxviij.nu.20.fo.163.in.ij.volu.

¶ Uxori tranſeunti ad ſcd̃a vota auferuntur ea que ſua erant cauſa viduitatis ꝛ filiis primi matrimonij applicãtur tanq̃ ſcd̃e nuptie videantur exoſe anime viri primi.conſi.cccxliij.numero.4.folio.253.in.iiij.volumine.

¶ Uxore relicta domina Maſſaria ꝛ vſufructuaria cũ facultate alienandi ſi placuerit ſibi an teneatur ſatiſdare proprietario ꝛ quid importent dicta verba.conſi.clxxiij.fo.150.in.iij.volu.

¶ Uxore relicta Maſſaria ꝛ domina vel domna Laſſa la ſua molie quid importent illa verba in teſtamẽtis pia cauſa filiis aut extraneis heredibus inſtitutis ꝛ vſufructuaria quid importet.cõſi.cxij.nu.12.fo.94.in.ij.volu.

¶ Uxore domina ꝛ Maſſaria relicta a viro ꝛ vſufructuaria denotat tantum quandam preeminentiam vt habeatur ꝛ tantũ tractetur prout in vita mariti ratione promiſcui vſus in bonis mariti inſtituto filio ſecus ſi extraneus inſtituatur qz totaliter dicitur vſufructuaria filiis ſuis inſtitutis dato ſubſtituto.conſi.cclvij.nu.6.in.j.volu.

¶ Uxore relicta domina Maſſaria ꝛ vſufructuaria ex vi verborum cenſetur relicta proprietas ꝛ vſuſfructus que ſunt incompatibilia vt alterius electionem habeat mulier extraneo inſtituto.conſi.clvij.nu.12.fo.194.in.j.volu.

¶ Uxore relicta domina Maſſaria ꝛ vſufructuaria in vita ſua tantũ omnium bonorum quid debeat habere vxor filiis vel extraneis inſtitutis heredibus.conſi.clxxvij.nu.1.fo.179.in.ij.volu.

¶ Uxore decedente cum filia pupilla ſuperſtite ꝛ marito qui dotem retinuit per quinquennium an decedente dicta filia in pupillari etate ei ſuccedat pater vxoris an vero maritus ſi non appareat ꝙ maritus adiuerit hereditatem dicte pupille.conſi.cccxij.nu.1.folio.251.in.iiij.volumine.

¶ FINIS.

¶ Excuſum eſt hoc egregium ꝛ ſane quam vtile repertorium in eximij J.V. Monarche domini Petriphilippi Cornei conſilia: nuperrime cum ſumma ſtudioſitate per eundem iuriũ idoneum profeſſorem dominum Florum de Sora collectum, ꝛ in lucem clariorem deductũ Lugduni induſtria Georgij Regnault. Anno Chriſtiani ortus. 1545.

¶ Regiſtrum.

A B C D E F G H I K L M N O P Omnes ſunt quaterni preter P qui eſt quinternus.

[illegible]